

Farul Creștin

Romania

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 14
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sambata
6 Aprilie 1940

Dela hotărîre la faptă!

(Urmare)

de Jean

Și tocmai în această privință multora le lipsește adevărata înțelegeră. Ei se chinuesc o viață întreagă pentru a găsi câmpul lor de activitate, la care presupun că ar fi chemați, și de aceea nu ajung niciodată să lucreze ceea ce rodnicește, cu bucurie și în deplină pace.

Le plutește înaintea ochilor închipiri, o închipuire nelămurită despre o viață strălucită, bogată, la care doresc să ajungă, și care le-ar putea da prilejul să-și desvolte toate talentele lor, în timp ce, în situația lor prezentă, mărginită, nu văd nicio posibilitate să pună la lucru puterile lor. Cu alte cuvinte, capul lor plutește între nori, în vreme ce picioarele lor se lovesc zadarnic de tărâțele ocaziuni fericite dar pierdute pentru totdeauna. Astfel, ei trăiesc în dorințe nesatisfăcute, și an cu an trece viața lor steargă și plină de tânguire. Și când ajung la marginea veșniciei, atunci zăresc cu groază cum au pierdut ocaziuni fericite, când ar putea pune mâna pe atâtea lucrări binecuvântate, demne chiar de cel mai sfânt dintre creștini.

Trebue să știm că, în realitate, nemarea noastră nu se află în depărtări nebuloase; ea se cuprinde în primul rând în nimic altceva, decât în neîmplinirea datoriilor noastre moarte ale momentului de față.

Nu există o singură zi, din puna noastră viață, care să fie lipsită de valoare. O, de am avea ochii deschiși pentru strălucirile ascunse, cari zac în feluritele prilejuri de serviciu pe cari ni le dă viața, monotonele, mereu aceleași obligațiuni cari se repetă zi după zi!

Niciodată nu se apropie de noi îndatorire, care să nu aducă cu ea și posibilitatea de a servi pe

Dumnezeu și oameni, și făgăduința unei răsplătiri divine.

De aceea, este o mare greșală să credem, că pentru noi, oameni mijlocii, n'ar fi cu putință să împodobim cu străluciri minunate, viața noastră cu un serviciu simplu, modest, dar plăcut Mântuitorului. Chiar în cele mai simple împrejurări, ne putem dovedi conștiințiozitatea și chiar eroismul nostru.

Asupra nici unui alt serviciu divin nu coboară ochiul lui Dumnezeu cu mai multă bunăvoință și plăcere, ca asupra împlinirii datoriei noastre umile și mărunte, în a cărei cinste nu se scriu nici cărți, nu se țin nici cuvântări de laudă.

Acel tată, care rămâne mereu plin de dragoste, răbdător, lepădat de sine și prietenos, — aceea mamă și gospodină, care găsește oricând să dea o mână de ajutor și să împrăștie un cuvânt de îmbărbătare, pornit din inimă, și care nu cunoaște nici tânguirea, nici plânsul, — aceștia sunt adevărații și credincioșii slujitori ai Domnului Isus.

Cine își împlinește pe de-a-ntregul, locul pe care-l ocupă în lume; cine face onoare serviciului său, oricât de modest ar fi; cine înfăptuiește cu sârguință deosebită cel mai umil serviciu al zilei — și rămâne totodată legat de semenii săi cu dragoste și lepădare de sine — acela trăiește o viață cu adevărat mare!

Cine se luptă vitejește împotriva pornirilor și poftelor sale, cine rămâne biruitor peste nenumăratele ispitiri și momeli cari se apropie de dânsul în viața de fiecare zi, — acela este un creștin și un erou!

De aceea, nu treue să șburăm în depărtări, pentru a găsi posibilitatea către o viață armonioasă.

Pentru marele număr de creștini, câmpul pe care putem să ne oțelim puterile, pe care putem să dăm cele mai strălucite bătălii, sau pe care putem să fim zdrobiți, se află în viața de fiecare zi. Și cele mai modeste împrejurări și îndatoriri, ne dau prilejul de a desfășura roadele unei vieți nobile și prețioase.

Credincioșia modestă este cea mai frumoasă podoabă pe care o poate avea un suflet: „Ea a făcut, ceea ce a putut”, a fost lauda cea mai înaltă pe care a răspândit-o vreodată buzele Învățătorului. Și mai mult decât atât, nici un înger nu poate face. **Acest cuvânt, ne poate duce la hotărârea de a duce o viață mai bună în viitor, și ne poate ajuta să ne luăm prioritățile dela vârfurile amănunțite ale munților îndepărtați, dela stelele pe cari nu le putem ajunge niciodată și către cari nicio însărcinare dumnezească nu ne conduce; și apoi să ni le îndreptăm spre pământul pe care stau picioarele noastre și unde ne așteaptă atâtea îndatoriri neglijate, spre lucrurile mărunte unde se găsește încă mult loc pentru duhul, gândul, cuvântul și fapta noastră creștinească.**

Pe de altă parte, slăbiciunea hotărârilor noastre mai provine și din faptul că voim să cuprindem deodată un timp nemăsurat de mare. Ne gândim deodată la întreaga noastră viață, la opera noastră la care presupunem că suntem chemați, în loc de a ne preocupa de fiecare zi, rând pe rând. Viața se aseamănă cu o figură în mozaic, alcătuită din nenumărate mici pietricele, cari trebuesc așezate fiecare la locul său. Dacă vrei să făurești un lanț fără de greșală, atunci trebuie să formezi atent și îndemânatec,

(Urmare în pag. 2-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Girant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 14 Sâmbătă 6 Aprilie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lac Barna 4.

Cosier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm pe toți acei ce trimit abonamente la: **Farul Creștin, Mana sau Călăuză**, — ca banii să fie trimiși pe adresa casierului: **N. ONCU, str. Blanduziei 4, Arad.**

Din nou vă rugăm să faceți tot posibilul și să scrieți adresa și numele, precum și scopul pentru care trimiteți banii, **CITETȘI și CURAT și FRUMOS**. Prin această ușurați și lucrul nostru și primirea regulată a revistei.

MANA — din motive neprevăzute, nu a putut fi expediată până în prezent.

Rugăm pe toți abonații și cititorii **MANEI** să aibă răbdare.

Cu No. acesta se trimite numai **Călăuză**, tuturor celor abonați.

Rugăm pe colaboratorii noștri, să ne trimită regulat, **articolele pentru Farul**.

Datoria clipei de față este: **armata, o armată cât mai bine echipată și cât mai bine pregătită.**

Armata nu trebuie să fie numai permanenta grijă a Statului, ci **procuparea fiecărui individ.**

Nu trebuie să rămână niciun român care să nu fi subscris la **bonurile pentru înzestrarea armatei.**

Cassieria Uniunii Comunităților Creștine Baptiste din România

Confirmăm cu mulțumire primirea următoarele sume de către cassieria Uniunii:

Bis. Bapt. Secusigiu Timiș Torontal Lei 148, Bis. Bapt. Neagoiu Reshitova p. n. Sarmiseghetuza Lei 320, Bis. Bapt. Ilagi Dumitru Lei 260, Bis. Bapt. Băița Hunedoara Lei 200, Com. Bapt. Covăsânț, Arad Lei 700, Onuțan Teodor Jerguța Sălaj Lei 20, Drâmbărean Ștefan București Lei 100, Demian Ilie București Lei 100, Com. Bapt. București B-dul Basarab Lei 2500, Bis. Bapt. Luceanca Ilfov Lei 112, Neagu Simion Com. Puia Petru Ialomița Lei 70, Bis. Bapt. Macea Arad Lei 144, David Gh. Com. Ardușat Satu-Mare Lei 70, Iosif Moise, Corloaia Brian Lei 518, Bis. Bapt. Agraș Arad Lei 300, Bis. Bapt. Șoșdea Lei 98, Bis. Bapt. Ardud Satu-Mare Lei 60, Dumitru Gheorghilă Cosuleni Hotin Lei 240, Bis. Bapt. Tulcea Bihor Lei 1000, Lazău Ioan Tulcea Bihor Lei 100, Dumitru Repea, Davideni Lei 130, Bis. Bapt. Iorocuta Sălaj Lei 50, Marcuț Dumitru Ateaș Bihor Lei 200, Leprosii din Tichilești, Tulcea Lei 370, Bis. Bapt. Mehădia Severin Lei 80, Bis. Bapt. Roșă Cernăuți Lei 97, Bis. Bapt. Tulcea Bihor Lei 1216, Nicolae Petrescu Cioara Lei 416, Bis. Bapt. Căprioara Lăpușna Lei 79, Bis. Bapt. Moldova-Veche Lei 110, Bis. Bapt. Armeniș Lei 135, Zaharia Bonariu Cerlena Mare Hotin Lei 80, Bis. Bapt. Corjante Hotin Lei 200, Bis. Bapt. Balasinești Hotin Lei 100, Bis. Bapt. Bontești Arad Lei 100, Bis. Bapt. Iosășel Arad Lei 50, Bis. Bapt. Lătușna Timiș Lei 50, Simion Purec Secășeni Caraș Lei 130, Bis. Bapt. Gărbote Caraș Lei 120, Bis. Bapt. Rudoria Caraș Lei 100, Bis. Bapt. Sat Sofia com. Băbeana Lăpușna Lei 130, Bis. Bapt. Vișoara Constanța Lei 50, Bis. Bapt. Serbăuți, Suceava Lei 150, Bis. Bapt. Chnichici Caraș Lei 20, Bis. Bapt. Cocinba, Bihor Lei 100, Bis. Bapt. Caransebeș Lei 360, Sest Moise Ghertemiș Timiș Lei 50, Bis. Bapt. Duleu Lei 100 Bis. Bapt. Vermeș Caraș Lei 65, Bis. Bapt. Prigor Caraș Lei 115, Bis. Bapt. Hălehuț Brașov Lei 150, Bis. Bapt. Turnu Măgurele Lei 153, Bis. Bapt. Galați Făgăraș Lei 230, Bis. Bapt. Andrid, Sălaj Lei 100, Vicaș Teodor Husușul de Tinca, Bihor Lei 198, Bis. Bapt. Nermeș Bihor Lei 87, Bis. Bapt. Valea Mare Severin Lei 70, Bis. Bapt. Caplan Cetatea Albă Lei 60, Bis. Bapt. Faraon Cetatea Albă Lei 70, Bis. Bapt. Nerușai Ismail Lei 100, Bis. Bapt. Vicov de Sus Rădăuți Lei 150, Bis. Bapt. Fan, Blaj Lei 80, Bis. Bapt. Jegălia, Ialomița Lei 145, Bis. Bapt. Tăut Bihor Lei 490, Bis. Bapt. Adamești Cetatea Albă Lei 68, Bis. Bapt. Saravale Timiș Lei 80, Bis. Bapt. Caria Cetatea Albă Lei 100, Bis. Bapt. Săcărămb Hune-

doara Lei 177, Bis. Bapt. Cuanecea ras Lei 60, Bis. Bapt. Sălașul de sus nedoara Lei 105, Bis. Bapt. Macea Lei 100, Lugojan Petru Of. Zlatna tatea Albă Lei 100, Bis. Bapt. Calafieștie Lei 100, Alexandru Lisann Flor Soroca Lei 100, Dumitru Calmatoi U Bălți Lei 100, Bis. Bapt. Miheșul și Lei 220, Bis. Bapt. Iosăș Arad Lei Bis. Bapt. Călățele Cluj Lei 220, Bapt. Ciucea Cluj Lei 60, Bis. Bapt. fii Sălaj Lei 325, Bis. Bapt. Arad-ncava Lei 2000, Bis. Bapt. Dumbră Lei 200, Bis. Bapt. Mărsnița și Noua lita Hotin Lei 170, Bis. Bapt. Lunca ni Hunedoara Lei 150, Bis. Bapt. teri Bihor Lei 160, Bis. Bapt. Căpa Bihor Lei 520, Bis. Bapt. Batăr, Lei 531, Bis. Bapt. Ilagi Dumitru, Ca era Lei 60, Bis. Bapt. Sadaoia Tig Lei 100, Bis. Bapt. Moldova Nouă Lei Bis. Bapt. Coronin Lei 120, Bis. Pojejena de jos Caraș Lei 240, Bis. Corcuna Cetatea Albă Lei 192, Bis. Agădici, Caraș Lei 150, Bis. Bapt. Mih Cetatea Albă Lei 70, Bis. Bapt. Lei 300, Bis. Bapt. Obreja Sov Lei 150, Bis. Bapt. Sintești Sov Lei 150, Bis. Bapt. Chieșd Sălaj Lei

(Continuare în numărul viitor)

Dela hotărîre la lăp

(Urmare din pagina I-a).

fiecare verigă! Dacă vrei să te cur de o zi senină, atunci trebuie să imprimi fiecarei ore, pece luminoasă a îndatoririi împli conștiincios. Dacă vrei ca pri rea asupra unui an trecut să pară în strălucire frumoasă neturburată, atunci fiecare zi de buie consacrată unui serviciu dragostei curate, sfinte și nob Anul se aseamănă unei cărți zi după zi se întoarce câte o foie albă, nouă, nescrisă; aceste foi ju nice trebuie să le zugrăvimre pictori îndemânateci, cu tablou frumoase; sau ca poezi, să le umplem cu versuri pline de înțu și înțelepte; cu condeiul istorisă lui, trebuie să umplem foaie cu pă foaie, cu înșirări de lucrș duse la bun-sfârșit, cu îndatoca împlinite, cu biruinți câștigate.

Și cu adevărat, nu este tocmai atât de greu, să trăiești număte zi în cel mai bun și potrivit ve Să ai pe Dumnezeu înaintea om lor și în inima ta, — să ai gze dul îndreptat spre cer, — să se mână și inima ta deschise frăși lui și sementului tău în suferin — numai o singură zi, — acești o poate face orice bun creștin

Rezultatele pregătirii

Ilie știm, că ce rezultat a avut în urma pregătirii sale. A văzut pe Dumnezeu, l-a auzit glasul. Dar până să ajungă la această experiență minunată, a trebuit să reacționeze prin vânt, tremuri, foc și de toate le-a primit — cu cea mai mare seninătate, căci el era pregătit pentru ori ce eventualitate. Și acum să vedem, cari sunt rezultatele pregătirii noastre? O vedere largă. Un om cu o pregătire mare e natural să aibă și, o vedere largă. Pentru că vederea noastră spirituală se limitează la măsura cunoștințelor noastre. Cum pretinzi unui om crescut în munți să vorbească despre nevoile celor din Africa, când el nu cunoaște alte locuri și alți locuitori afară de cele din jurul lui? O vedere largă este în legătură cu o pregătire serioasă. Cu cât studiezi mai mult, nevoile semenilor tăi, vezi mai bine chemarea ta, și cu cât încerci să pătrunzi mai adânc iubirea lui Dumnezeu, înțelegi mai mult Voia Lui pentru viața ta. Dumnezeu îți se descoperă atât de mult, cât îl poți pricepe. Chemarea ta este atât de înaltă, cât cunoștințele tale.

Mai târziu în viață, vom învidia pe unii colegi și colege, cari datorită cunoștințelor lor au dat un înțeles mai înalt chemării lor, și pe cari îi vedem progresând în viață. Iar dacă nu-i vom învidia, atunci măcar căutăm să găsim cauza insuccesului nostru undeva departe în necunoscut. Uităm că sfera se învârteste în jurul axei sale și cauza insuccesului nostru își are origina în noi înșine. Apoi o pregătire serioasă ne ajută ca să înțelegem mai bine responsabilitatea. O întrebare, care a luat ființă încă la primii oameni, străbate și astăzi puterea fulgerului, multe inimi cari vor să facă cu aceasta o scuză: Sunt eu păzitorul fratelui meu? — răspund eu de miile de păcătoși, tocari merg cu pași repezi spre pierzare? Trebuie să am eu la inimă mea misiunea în străinătate? Aceste întrebări ni se potrivește numai în singurătatea egoismului nostru, în fața lui Dumnezeu primește o altă culoare. Din scuză va deveni o gravă acuzare și o datorie urgentă. Și dacă Isus este condamnat pe robul acela necărbnic care nu e lucrat cu ta-

lantul ci l-a îngropat, cu atât mai mult va condamna pe acela, care pe lângă talentele pe care le-a dat a mai spesat și multe metode, căi, pentru a-l pregăti pentruca astfel să poată mai bine să-și desvolte prin practica talentele.

Noi acei, pe cari ne pregătește pentru a parcurge căile vieții avem o dublă responsabilitate.

În urma unei pregătiri nu prea sistematică, dar serioase, zic nu prea sistematică pentru că n'a fost făcută într-o Universitate sau Academie Teologică, ci într'un atelier de cismărie a luat ființa aceste cuvinte mărețe, a căror ecou nici acum nu s'a stins: „**Încercați lucruri mari pentru Dumnezeu!**” — ne spune William Carey. Noi de multe ori suntem ispitiți să spunem, că Dumnezeu ne-a dat o sarcină grea. Nu trebuie să uităm însă, că El ne-a dat și putere egală datoriei noastre. Rămâne numai ca noi să le exploatăm, aceste puteri. Dacă nu avem nici un succes, vinovați suntem numai noi, că nu încercăm. Și de ce nu încercăm? Pentru că e greu,

da, e greu dar ce minunat e să riști mult ca Estera, și apoi să zici: „... Iar dacă va fi să pier, voi pieri”... Noi, fiecare lăsăm urme pe unde trecem. Și lumea ne judecă după urmele noastre. Tinerii de obicei sunt gata să facă lucruri mari, de ce n'ar încerca lucruri mari pentru Dumnezeu? El ne-a iubit așa de mult. Domnul Isus a avut așa de mare încredere în devotamentul nostru, în iubirea și în jertfa noastră. Deci să-I răsplătim iubirea, încrederea prin a încerca lucruri mari pentru El. Să ne gândim ce lucruri mari putem face pentru El. Și apoi la lucru! Măinile și picioarele noastre să nu obosească, focul iubirii noastre să nu pâlpăie, ci să ardă, entuziasmul nostru să nu se micsoreze, puterea noastră să țină cât zilele noastre. Lumea va fi schimbată. Isus va fi mulțumit că l-am înțeles iar noi vom experimenta adevărul cuvintelor: „**Fericit e omul, care are un ideal, căruia își închină viața!**”.

SERACU IOSANA.
Seminaristă.

CASSERIA MISIUNILOR

Confirmăm cu mulțumire că s'au mai primit următoarele sume pentru misiune:

Demian Ilie București Lei 210, Iacobiei Tomia București Lei 140, Popovici Petra București Lei 50, Onuțan Teodor Jerăguța Sălaj Lei 40, Balaj Petru și soția Talpoș Bihor Lei 200, Petruș Lidia Talpoș Bihor Lei 50, Soc. Fetelor Bis. Bapt. Oradea Lei 520, Mihale Dumitru și Fora Petru Grailung Bihor Lei 200, Soc. Fem. Bis. Bapt. din Sofia, Lăpușna Lei 100, Bis. Bapt. Mehadia Lei 120, Duma Vasile Str. Cobălcescu București Lei 100, Drămbărean Ștefan București Lei 210, Iconia Popovici Caransebeșul-Nou Lei 100, Suciu Ioan, Vadul Carol II Bihor Lei 300, V. Tocariova Rădăuți Lei 75, Bis. Bapt. Pârvoia Severin Lei 150, Bis. Bapt. Lupeni Lei 230, Poncea Nicolae Berceșul Mare Lei 500, Bis. Bapt. Hagi Dumitru Caliacra Lei 100, Bis. Bapt. Gașca Arad Lei 50, Bis. Bapt. Șușca Caraș Lei 275, Ianculevici Traian Lei 60, Budimîr Zăna Lei 25, Soc. Fem. Bapt. Șeitin Arad Lei 555, Antimon Contolanco, Tichilești Lei 200, Soc. Fem. Bârza Severin Lei 100, Bis. Bapt. Ceheiu Sălaj Lei 400, Teodore Brank Worren Lei 7100, Marcuț Dumitru Ateaș Lei 105, Bis. Bapt. Cuvîn Arad Lei 150, Soc. Fem. Hațeg Hunedoara

Lei 150, Bis. Bapt. Mehadia Severin Lei 205, Bis. Bapt. Jupalnic Severin Lei 100, Bis. Bapt. Slobozia Cetatea Albă Lei 70, Bona Petru Orșova Lei 100, Soc. Fem. Gurbediu Lei 400, Comunitatea Baptistă Seleuș Arad Lei 1600, Bis. Bapt. Pereciu Sălaj Lei 500, Simion Duica Simeria Lei 726, Belc Vasile Buteni Lei 100, Perva Teodor Buteni Lei 50, Pui Pavel Dieci Lei 100, Mocuța Nicolae Mărtihaz Bihor Lei 150, Bis. Bapt. Lunca Cerni de jos Lei 200, Bis. Bapt. Adamești Lei 82, Turcin Persida Băița Hunedoara Lei 200, Simion Duica Simeria Lei 420, Tineretul Baptist Jegălia Lei 55, Alexandrina Cînta Jegălia Lei 50, Dumitru Moșilă Constanța Lei 600, Toțuț Ioan Suplac Bihor Lei 300, Soc. Fem. Chircăești-Noi Tighina Lei 183, Bis. Bapt. Marca Sălaj Lei 100, Soc. Fem. Bis. Bapt. Cluj-Mănăștiur Lei 350, Brad Tudor Curtici Arad Lei 500, Nicolae Mităr Vrani Caraș Lei 100, Bis. Bapt. Mehadia Severin Lei 520, Pan Frățilă Globurău Severin Lei 50, Bis. Bapt. Davident Storojineți Lei 150, Ana Neagu București Lei 100, Mircu Cocariu Seminar București Lei 50, Bucacnic Victor Seminar București Lei 50, Convenția Baptistă Basarabia Lei 1000.

Cassier: TRUȚA PETRU, Str. Berzei No. 29. BUCUREȘTI II.

DOMNUL ARE TREBUINȚĂ DE TINE

de Pascu Cornel

E de recomandat pentru oricine, care se gândește să-și aleagă o slujbă, să ceară și sfatul altora. Sigur, ar avea multe răspunsuri. Dar un răspuns pe care eu l-aș da, este de-ai arăta marea nevoie de viațuire în slujba lui Dumnezeu. Nici odată, nu mi-ar părea rău, că am intrat în slujba Lui. Tinerilor îndoielnici le-aș spune, că în viața mea adăpostită sub aripile Lui și în slujba Lui, nu am găsit nici un neajuns cât de mic. Puteam vedea eu pasul meu greșit, dar slujba Lui nicidecum. Ni-a părut rău de unele lucruri pe care le-am făcut, dar nu mi-a părut rău că am dat Domnului Isus inima mea și că El m'a făcut robul Lui. În timpuri de apăsări ce treceau asupra mea, temându-mă când de una când de alta, niciodată n'am pierdut încrederea în Dumnezeu. Pe baza altor încercări, atât eu cât și alții putem să spunem oricui, ca să intre în această slujbă.

A SLUJI DOMNULUI ESTE O SLUJBA DE CINSTE. Spune: „Doamne eu sunt robul Tău”. În aceasta slujbă vei vedea puterea lui Dumnezeu, coborându-se ca un fulger, peste oricine, ajutând în toate lucrările. Ea va fi un duh de lumină și poate fi asemănat ca un serafim, coborât dela tronul lui Dumnezeu. Biblia ne arată, că îngerii și herovimii, ca ființe curate, socotesc pentru ei o cinste de a sluji Domnului. Atunci de ce noi nu ca păcătoși, salvați prin Hristos, să ne ferim de a intra în slujba Lui? Nu este sub cer un alt loc mai înalt de a servi, decât în casa Domnului.

La oricare înălțime ar fi ridicat cineva de oameni, e mai pe jos, decât un „rol al lui Dumnezeu”, la venirea Domnului. Ca rob al Domnului, vei fi în cea mai înaltă societate, a cărei bază este El, prin moartea de pe Calvar. El și-a ales oameni devotați, care erau gata de a merge și la moarte pentru El. Aceasta poate fi pentru mine și tine una din cele mai mari daruri, primite în viața ta.

A SLUJI LUI DUMNEZEU, E O SLUJBA BINEFACATOARE. Dacă te apuci de un lucru, caută ca totdeauna să întrebuințezi timpul, ca să nu faci rău nimănui, dimpotrivă să faci bine tuturor.

Una din binefacerile, care le putem face cuiva este, dacă am avut un câștig prin vreo faptă făcută aproapelui, prin care l-am coborât de multe ori mai pe jos decât vitele, să spun: oprște! Mai bine rabdă lipsă, ba chiar foame, numai să poți ridica pe semenul tău. Speranța este că în slujba Lui, nu vom duce niciodată lipsă, ba vei fi o binecuvântare și pentru alții. Cine este rob al Domnului, face bine pretutindeni, căci în slujba Lui nu este nimic care să pricinuiască paupă altora. Slujba Domnului e numai bună-

tate. Ea este potrivită pentru noi și semenii noștri. Dumnezeu nu cere dela noi altceva în slujba Lui, decât să-L iubim pe El, din toată inima și pe aproapele ca pe noi înșine! Cine face acest lucru, slujește în adevăr Lui, având ajutorul Duhului sfânt, fiind totodată o binecuvântare pentru oameni.

A SLUJI LUI DUMNEZEU ESTE LUCRAREA CEA MAI ADUCATOARE DE CÂȘTIG. Omul predat cu totul în slujba lui Dumnezeu, are parte de câștig dela primul pas. Multe persoane din Biblie ne sunt exemple, că ei au câștigat dela început: Solomon a câștigat înțelepciune, Ghedeon putere, Iosif răbdare, Daniel înfrânare, etc. Tu și eu le putem avea pe toate aceste calități. Omul cărui Dumnezeu i-a dat acest câștig, va trece și peste lăcomia de avere, mulțumindu-se cu a face bine, care e mai dulce și mai frumos decât o mare avere. Cred că fiecare este convins că lucrurile acestei lumi sunt trecătoare ca un abur? Un lucru care ar câștiga o mulțumire, este de-a te pune în regulă cu Dumnezeu și cu aproapele. Omului aranjat cu Dumnezeu, nu mai lipsește nimic, chiar de va avea de suferit pentru slujba aceasta, găsește o bogăție: pacea inimii. Un creștin osândit, să fie ars pe rug, a cerut celui ce-l su-

praveghea să pună mâna pe inima zicând: „Dacă vei observa că inima mea va bate mai repede ca de obicei, alina-mă să nu crezi în religia mea”. Plin de frumusețe, omul a pus mâna când era în fața rugului și a observat că condamnatul era plin de liniște și pace.

Întă un lucru mare! Cine a putut pune mâna în pieptul lui liniștea sufletească, chiar în fața morții, pentru Stăpânul său, câștigat cerul, chiar pe acest pământ.

Mulți vor spune: „Nu pot fi rob al Domnului”. Dar prietene, nu poți scăpa de in viața asta, ca să nu fi rob al lui Dumnezeu să slujești cuiva. Uită-te la acele care trăiește după gândurile lui, ce rob al lui este viața, pământul ajung să puie stăpânire pe el. Cea mai îngrozitoare slujbă este de a fi rob patimilor tale care pot să-ți ruineze atât sufletul cât și corpul.

De aceea zic, alături de marele căpetenie Iosua (24:15) „Alegeți cui vreți să slujești”. Înainte de a-ți alege o altă slujbă, decât rob Domnului. El te va ajuta în tot ce faci, este poruncit să faci în această lume. Chiar de vor rade oamenii de tine numindu-te nebun, fii mândru de numele ce El îți dă „rob al Celui Prea Înalt”. El nu uită niciodată, dându-ți cinste, binecuvântare și câștig.

CREȘTINISM ACTUAL

POCĂIȚI-VĂ!

Sf. Ioan ne dă povața: „Să iubim cu adevărul!”

La Adjud intru într'un restaurant coreesc. Proprietara drăcuște și-mi dă astfel prilejul să intru în vorbă cu ea. Îi spun despre Dumnezeu și despre Mântuitorul. Mirată, exclamă: „D-ta, pe semne, ești un pocăit”. — „De unde ști?” — o întreb. — „Păi, numai pocăiții vorbesc despre Dumnezeu”. — fu răspunsul ei.

Întă mărturia unei femei simple din afara lumii creștine.

Și, pretutindeni în drum, am auzit aceste vorbe. Citeam în tren Biblia. Oamenii îmi spun: „Propabil, ești un pocăit. Numai pocăiții umblă mereu cu Scriptura la ei”.

Inundațiile ne imobilizează 48 de ore într'o mică stațiune. Dau de înțeles celor din compartimentul meu, că ar trebui să ne rugăm lui Dumnezeu să putem merge mai departe. Toți dau din umeri mirati. Șoptesc între ei: „Pe semne un pocăit”.

Aș putea multiplica aceste exemple la nesfârșit.

Sunt primul a fi întristat că situația

este așa cum am descris-o. Dar dacă această cea-i adevărul curat, ce pot face altă decât să-l spun verde? Și cugetul tău spune că nu exagerez.

Din „Universul” 24 III, 1940.

Cugetări Creștine

1) Dacă nu ai prieteni, atunci prin iubire sinceră, poți cuceri pe dușmanul tău.

2) Oamenii îți pot face mult rău sau bine; Dumnezeu e singurul care îți face numai bine.

3) Să nu dai prea multă crezare simțurilor tale; căci ele te fac să te bucuri în timp ce ai putea să te întristezi și te fac să plângi în timp ce ai putea să te bucuri. Cultivă credința și ea îți spune adevărul.

4) Creștinii adevărați nu pot avea decât gânduri bune și de aceea ei realizează multe lucruri bune.

5) Păcatul nemărturisit este ca gangrena; roade totul până dis-truge ce are omul mai scump, „Sufletul”.

LEGĂMÂNTUL VEȘNIC

de Marcu Nichifor

Dumnezeul păcăt care prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor.

Evrei 13:20.

Aceste cuvinte ne arată ceva minunat. În dosul acestor cuvinte se află înțelepciunea lui Dumnezeu. Dacă n'ar exista Dumnezeu n'ar exista nici aceste cuvinte. Datorită acestui legământ Dumnezeu ne-a pregătit toate binecuvântările pentru veșnicie, dar și pentru prezent, pentru noi dar și pentru cei ce vor veni. Toate aceste nu sunt la întâmplare, ocazionale ci sunt realități pe care le avem pe baza unui contract bine încheiat din veșnicie.

Origina acestui legământ.

Origina lui este veșnicia. Dincolo de hotarele timpului. Acesta este unul din cele mai mari evenimente ale eternității. Când totul era tăcere, când viața era numai în Dumnezeu, când nimic nu era decât Dumnezeu, atunci se ivi necesitatea unui legământ. Aceasta problemă n'a putut fi rezolvată până ce legământul măreț și etern n'a fost făcut. Cred că această a fost cea mai măreață solemnitate cerească. Acolo Dumnezeu și-a luat angajamente și datorii, știind ce înseamnă aceasta și cât îl va costa.

Măretele persoane ale sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh au încheiat acest legământ. Dumnezeu Tatăl și-a luat angajamentul în creațiune și'n pregătirea lumii pentru mântuire; Dumnezeu Fiul a luat hotărârea să mântuiască lumea prin sângele Său. Dumnezeu Sfântul Duh a luat hotărârea să-i călăuzească pe cei mântuiți și să redea viață și putere lucrării de mântuire pe acest pământ. Adică Dumnezeu din veșnicie a făcut legământ să împace lumea cu Sine însuși: 2 Cor. 5:19.

Vechiul Testament din primele pagini ne desvăluie acest plan hotărât, care a fost făcut din Eternitate. Ni s'a descoperit mai dinainte venirea Cuiva care va zdrobi capul șarpelui, va îndeplini cuvintele veșnicului legământ. Intre timp au fost făcute și alte legăminte cu oamenii, sau cu un popor, cum a fost, Izrael, pentru că ei în schimbul unor bene-

ficii să îndeplinească anumite condițiuni până la proclamarea legământului veșnic. Acele legăminte au fost niște umbre, care n'aveau în ele nici-o binecuvântare sufletească, veșnică, ele au fost temporale, pământești, pentru că prin ele să poată fi pregătiți să primească lumea: Cel mai mare, cel mai minunat, cel mai necesar legământ pentru oameni.

Acest legământ nu poate fi nici îmbunătățit nici stricat. Dumnezeu nu se poate compromite singur pe Sine. Chiar dacă toți oamenii n'ar vrea să ia seama și să-l primească, totuși Dumnezeu îl va respecta. Credincioșia noastră nu-l poate îmbunătăți dar necredincioșia altora nu-l poate strica. În acest legământ nici un paragraf nu se poate schimba. Acest legământ a fost întocmit și sfârșit din veșnicie. A fost, este și va fi în veci acelaș. Dacă în acest legământ ar fi vreun paragraf care să se refere la credincioșia omenească, la bunătate sau la înțelepciunea oamenilor, veșnicia, desăvârșirea legământului ar fi stîrbite.

Scopul acestui legământ veșnic a fost, ca orice persoană să aibă o mântuire garantată și veșnică și o intrare liberă la Dumnezeu. Alleluia! Slavă fie adusă lui Dumnezeu din veșnicie în veșnicie că așa este! Aceasta este garantat, prin veșnicul legământ, prin Sângele veșnicului legământ. El a venit a luat păcatele noastre asupra Lui. A fost omorât pentru păcatele noastre. „Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirile noastre ale tuturor” Isaia 53,6. El cel drept a primit să fie omorât pentru noi cei nedrepti ca să ne aducă la Dumnezeu. Acesta a fost legământul din veșnicie, proclamat pe pământ.

Din toate timpurile, oamenii din toate clasele au alergat sub scutul acestui măreț legământ. Criminalul, hotul, desfrănatul, minciinosul, bețivul și toți care stau pe calea lată; toți păcătoșii sunt bine primiți prin acest veșnic legământ. Așa povesteste unul care a intrat sub acest legământ. Trăiam în întunericul și negura păcatelor. Stricat și apucat de învălmășala lumii, mort în păcate. Mă gândeam... este im-

posibil ca Dumnezeu să poată ierta un om care toată viața s'a cuibărit în păcate. Ideia dreptății exclude ca Dumnezeu să treacă cu vederea păcatele, iar dacă Dumnezeu trece cu vederea păcatele omului, atunci nu este drept. Mă zbăteam în chinuri credeam că nu este iertare, nici mântuire, nici legătură cu Dumnezeu. O viață grozavă, insuportabilă, gândeam, cel mai bun lucru este să nu există. Ziceam: sfîntenia e cel mai nobil lucru din univers; dar ea a fost acordată celor care de mici au fost feriți de păcat sau a fost o favoare pentru puțini, Enoh, Avram, Moise, Pavel, Ilie. Cineva mi-a aruncat o scântee de nădejdie: „La Evanghelie...”, Acolo găsi: „Sângele lui Hristos ne curățește de orice păcat”. 1 Ioan 1,7. Aceasta pe baza legământului veșnic.

Suferințele lui Hristos, a Crucii Lui, pentru păcatele mele m'a frânt. Poarta Edenului mi se deschise. Gândurile vechi sau rupt. Realitatea prezentei lui Hristos mă doboară la pământ. Cum atâta dragoste cerească pentru un păcătoș! Cum Dumnezeu, realitatea adevărată poate sta lângă un păcătoș ca mine? Aceasta m'a zdrobit, în lacrimi de pocăință. Dece atâta interes și osteneală din partea lui Dumnezeu? Pe baza căror merite? Căci în mine erau numai păcate și osândă spunea el. Aceasta iubirii mele a fost numai un merit, pe o singură bază din acest univers pe baza nestrămătă și veșnică a: „Sângeului legământului celui veșnic”. Ai intrat sub acest legământ? Ai intrat sub cea mai mare asigurare și garanție din univers? Dacă nu, atunci ești pierdut pe vecie; ai rămas afară sub judecată și osânda divină, de unde nu vei scăpa niciodată. Astăzi nu-i târziu... vino sub unicul scut divin.

Urmările acestui măreț și veșnic legământ, sunt foarte mari, o lume nouă a apărut. Milioane de păcătoși mântuiți, milioane de martiri din toate timpurile dovedesc cu prisosință puterea lui Dumnezeu de care au parte toți care au intrat sub acest legământ. Unul care a intrat sub acest legământ mărturisea astfel: „Sunt sigur de mântuirea mea ca și când aș fi de un milion de ani

(Continuare în pag. 6-a)

Din lumea largă

Creștinii Baptiști din Finlanda. Corespondentul Alianței Baptiste Mondiale din Finlanda scrie cu data de 4 Martie, a. c.:

„Arta de războiu a dușmanului este afară din cale neomenească și sălbatică. Aproape fiecare oraș și sat și multe cantoane dela țară au fost mereu bombardate de către forțele aeriene ale rușilor. A fost bombardată populația civilă fără adăpost. Prin aceste raiduri aeriene au fost bombardate între altele câteva case de rugăciune baptiste în așa chip că aceste lăcașuri de închinăciune nu mai pot fi folosite. În multe locuri membrii și păstorii bisericilor noastre și-au pierdut tot ce au avut. Toate proprietățile bisericilor case, etc. sunt distruse.

Oamenii din orașe și sate mereu atacate, au fost evacuați. Între ei credincioși și păstori bătrâni. În atari locuri lucrarea bisericii a încetat. Un păstor bătrân scrie: A trebuit să lăsăm toate și lucrare noastră înfloritoare și să ieșim la țară.

Aici ținem întruirile noastre. Dar suntem fără ajutor! Un alt păstor bătrân scrie că el acuma după ce a lucrat ca păstor 50 de ani, credincioșii fiind duși în armată și ei toți evacuați la țară, trebuie să trăiască cu ajutorul ce îl capătă din mila ce se dă pentru săraci. De altfel toți păstori cari au mai rămas în popor au ajuns să trăiască cu un salariu redus”.

Dar deoarece armata finlandeză a luptat cu mare stăruință pentru independența țării, pentru credința creștină și civilizația apuseană, și creștinii baptiști au arătat că sub grele încercări, ei doresc să fie de mare folos Tării lor și cauzei Evangheliei spre a sluji Domnului cu tot ce au mai bun. Oamenii noștri din armată au pus o bună mărturisire despre credința lor în Hristos, și au adus multe binecuvântări camarazilor. Aceasta o putem dovedi cu multe scrisori venite dela cei dela front. Unul dintre studenții noștri hotărâți pentru Domnul scrie dela front cu data de 17 Februarie, a. c. între altele: „Aici au avut loc așa lupte violente că nimeni nu le poate descrie. Omul este scufundat în abisul suferințelor. Dar tot aici stau și brațele Lui Dumnezeu care mângăie pe copiii Lui. Într-o noapte, pe când

eram la front în gardă, am avut o experiență binecuvântată — când mi s'a dat harul să mă rog Domnului cu un camarad, care căuta mântuirea în Dumnezeu. Nimic nu ne-a putut conturba, nici chiar grămezile de plumbi și bombe aruncate de dușmani în apropierea noastră... Noi vom continua a ne ruga Domnului ca țara noastră să nu cadă în mâinile bolșevicilor. Noi creștinii știm că ce ar veni asupra noastră atunci când ei ne-ar lua în stăpânirea lor!”

Un medic, care se pregătea să meargă ca medic misionar al nostru în China, acum lucrează într-un spital aproape de front. El scrie: „Eu sunt în împrejurările de față bine, slavă Domnului. Aici omul trebuie să socotească numai zi cu zi și seara să fie gată în totul. Nimeni nu se plânge aici, fiecare își face datoria pentru cauza noastră dreaptă. Credința creștină, căminul și patria mamă au devenit pentru noi toți din ce în ce idealuri sfinte, prețioase, care merită orice jertfă din partea noastră”.

„Creștinii baptiști — bătrâni și femei — cari sunt prin sate la spatele frontului, doresc sincer să ajute cauza și să slujească Domnului cu credincioșie.

Dacă păstorul a trebuit să plece cu norodul care a evacuat orașul sau satul și s'au împrăștiat, el cu toate greutatele predică pe Mântuitorul prin locurile pe unde ajunge. Chiar prin locuri neplăcute este ușa deschisă pentru Evanghelie și mare posibilitate de a lucra. Acolo unde păstorul este la datorință în armată, biserica lucrează și ține steagul Evangheliei sus”.

În gara Copsa Mică s'a produs o puternică explozie la un vagon-cisternă, conținând motorină.

Vagonul fiind defect s'a procedat la descărcarea motorinei în alt vagon.

Seara, pe la orele 9, au fost trimiși ceferiștii Andrei Sabo, Pavel Endi și Gh. Denes, să constate cantitatea de motorină nedescărcată până la acea oră.

Cum aceștia s'au apropiat de vagon cu un felinar aprins, moto-

rina a luat foc, cuprinzând în flăcări pe cei trei nefericiți ceferiști. În stare gravă au fost transportați la spitalul din Medias.

Unul din ei Gh. Denes, a încetat imediat din viață, iar ceilalți se află în stare gravă, fiind complet desfigurați și cu arsuri pe corp.

— **D. Sumner Welles**, delegatul U.S.A. a remis un raport asupra călătoriei sale în Europa, imediat ce a fost primit în audiență de președintele Roosevelt.

Corespondentul agenției „Reuter” află din cercurile autorizate că acestea socotesc drept minime șansele încheierii unei păci în actualele împrejurări.

167 de gospodării mistuite în județul Ialomița, comuna Sudiiți. Ajutat de vânt, focul s'a întins cu o repezițiune uimitoare, toate eforturile făcute de a-l localiza fiind zadarnice, 150 de gospodării au căzut pradă focului care continuă să ardă cu furie. Pagubele sunt enorme.

În comuna Buceu, un foc a ars deasemeni 17 gospodării, provocând mari pagube.

Legământul veșnic

(Urmare din pag. 5-a)

dincolo de porțile de mărgăritare ale Împărăției cerurilor. Știu că veșnicul legământ e adăpostul meu, pe el mă sprijinesc, știind că Dumnezeu niciodată nu-și va retrage Cuvântul Său”. Poate zice cineva, aceasta este laudă, fanatism, minciună, ignoranță... — Nicidecum dragul meu. Atunci aș fi fanatic, ignorant când n'as vrea să-L cred pe Dumnezeu pe cuvânt. „**Cine nu-L crede pe Dumnezeu îl face mincinos**”. 1 Ioan 5—10. Pe ce verset din Evanghelie ți se sprijină viața ta?...

Noi nu suntem victimele unor păreri personale, ci stăm pe cel mai puternic fundament din acest univers: „Sângele legământului celui veșnic”. Dacă stăm pe el trăim iar dacă-l părăsim vom pieri. Acesta nu este meritul nostru ci al Celui ce a vărsat sângele Lui, pentru păcatele noastre și pentru ale tale. Dacă intri sub acest legământ ai scăpat de moarte, judecată, păcate și de osânda veșnică.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN BISERICA BAPTISTA DIN PECICA, jud. Arad s'a ținut de către fr. Păscu Cornel o serie de evanghelizări, care s'au terminat printr-o serbare a tineretului. Corul și muzica din loc, precum soluri, poezii și două convorbiri: „Biblia și România” și „Cele zece fecioare” au împodobit aceasta serbare.

P. C.

LA TAUT, JUD. ARAD, s'a ținut un botez Evanghelic cu 3 persoane, după care a urmat punerea mâinilor și Cina Domnului. La aceasta serbare a cântat spre slava Domnului corul și muzica din loc.

Actul botezului a fost îndeplinit de fr. V. Belcu din Buteni, ajutat de fr. Ștefan Stepan din Târnova. Domnul să binecuvinteze noile plante în grădina Sa.

IN SĂNICOLAU, JUD. BIHOR, în ziua de 26 Martie a avut loc înmormântarea sorei Iuhas Maria, de 40 ani. Serviciul a fost condus de frații Floruța, Feier Dimitrie și Oros Teodor. La mormânt, de Floruța; din Ioan 5:24—30 a asistat un mare număr de ascultători. În urma sorei a rămas 6 copii, cel mai mare de 17 ani și cel mai mic de 2 ani. Domnul să binecuvinteze pe cei întristați.

IN BISERICA CHINEȘTI, jud. Someș, au avut o neuitată și mare zi de sărbătoare sufletească cu prilejul vizitei fratelui I. Dan și I. Pap dela Cluj, în ziua de 25 Febr. Fr. I. Dan ne-a dat cu ajutorul Domnului, sfaturi și îndemnuri din Cuvântul Domnului. Au ținut serviciu fr. Ionaș și fr. Precup și în urmă a ajuns fr. Dan și a continuat vorbirea și după masă au venit și frații dela Dej, Haranguș și Sobodiș și a cântat corul din loc, condus de fr. Pop și fr. Dănciu. Au luat parte frați din vreo 12 comune. Laudă să fie Domnului Isus.

IN COM. ZORENI, JUD. CLUJ a fost o frumoasă serbare a tineretului în ziua de 17 Martie 1940, fiind adunați din 6 comune. La aceasta serbare a fost și o mulțime de tineret ascultător. A fost o bucurie nespūsă de mare, cu ocazie acestei serbări, fiind de față și fr. serg. Pop Ionel. Domnul să binecuvinteze lucrul Său.

LA 9 MARTIE, 1940 LA IAM, JUD. CARAȘ, a avut loc după o grea suferință înmormântarea a sorei Marta Capeți în etate de 18 ani, fecioara fratelui Avram Capeți, din comuna Iam. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de frați: G. Dunca; T. Dragu și M. Gaița, G. Tapoie. Corul din loc a cântat spre slava Domnului. A asistat o mulțime de popor la predicarea Evangheliei.

BISERICA BAPTISTA CREȘTINĂ DIN GLĂMBOCA, JUD. SEVERIN, a avut o zi plină de bucurie cu serbarea tineretului din această biserică. A participat și tineretul din Obreja, și frățietatea din aproape 10 biserici. Am avut în mijlocul nostru și pe fratele Rădula Pavel, președintele Comunității. Programul tineretului a fost condus de fr. Găină Ion, au vorbit: Radula Pavel, Hada Ionel.

Pătru Muntean, D. Cătană. Tineretul din loc și Obreja au spus poezii și convorbiri. Muzica din loc a dat concursul.

IN COM. PECICA, JUD. ARAD, în ziua de 17 Martie s'a ținut înmormântarea tânărului Pêtrisor Manuilă. Din Cuvântul Domnului a vorbit frați Imbroane A. și Păscu C. A cântat corul și muzica din loc, combinat cu cea din Curtiei.

P. C.

PRIMAVARĂ

E primăvară dulce și totul ne surâde
Căci soarele lucește puternic pe pământ,
Și câtă fericire simțim în inimi frate
Că am scăpat de-o iarnă tristă ca un mormânt.

Pe fața tuturor e întipărită pacea
Bogat, sărac, oricine într'una 's fericită
Și chiar pe pat bolnavul privește cu speranță
Crezând că nu mai este din cei nenorociți.

Câmpia este verde și pomii înfloresc
În sat băceți și fete cântă cu toți în cor
Iar colo 'n crâng s'aude un stol de păsărele
Pe câmp semănătorul eșit'a în ogor.

Așa natura toată se bucură și cântă
După o iarnă tristă cu grijuri și nevoi,
Privesc cu toți la Unul e singur Creatorul
Ce le-a făcut pe toate și ne-a creat pe noi.

E primăvară 'n suflet, căci am primit iertarea
Mulțimii de păcate ce ne ținea legați,
Acuma ne lucește în suflet fericirea
Căci soarele lucește acelor întristați.

E soarele dreptății Mântuitorul Nostru
A cărui raze Sfinte străbate inimi reci,
Și suflete 'nghetate le face să trăiască
Deapururi să-I urmeze în viața cea de veci.

O carte frumoasă!

PUTEREA MISIONII

E scrisă de către un misionar
care a lucrat cu Evanghelia
printre japonezi.

COSTĂ 30 lei
Comandațimai multe
bucăți cu veți primi
rabat.

Depozitul de Literatură
Str. Lac Barna 4 ARAD

Inteleptul învață din pășania altora;
nesocotitul nici dintr'a sa.

Vorba e, totdeauna, mai îndrăzneată
decât fapta.

SCHILLER

Ori cât de trist ai fi, arată-te celor
mari cât mai voit. Tristețea ta e ca o
imputare pe care o aduci mulțumirii lor.

E atât de ușor să te păcălești singur
fără să bați de seamă, pe cât e de greu
să înșeli pe alții fără ca ei să bage de
seamă.

LA ROCHEFOUCAULT

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Comoara neașteptată

Un indian dornic să fie cel mai bogat om din lume, merse să asculte o conferință despre mărgăritare a unui savant al neamului său. În timp ce asculta cuvântarea, și-a format și programul. La sfârșitul vorbirii, indianul plecă acasă hotărât să-și vândă ferma cu tot ce are și să plece spre a găsi comoara din povești. Pe această fermă omul avea o gospodărie modestă, casă, grajd și un izvor de apă bună și curată ca cristalul. De un timp însă toate fură neglijate. Pentru dânsul nu mai era nimic bun, nimic de lucrat. Își făcu ferma de vânzare și veniră cumpărători mulți. Veni însă și omul cu bani mulți și cu minte puțină, cum dorea indianul lacom. Când a cerut i-a dat și i-a pus banii pe masă. Treabă bună, căci unde e începutul bun, zice omul cu gândul la mărgăritare, vine și sfârșitul bun. Nepriceputul acesta în veci nu-și mai vede banii ce i-a plătit pe locul trudei fără plată. Acuma să plece unde știu eu în aflarea comoarei de mărgăritare. Așa se face treabă bună în lume. Așa poți ajunge bogat mare și cu vază mare.

Indianul luă banii și plecă în căutarea mărgăritarelor pe lângă râul în care se vărsa apa ce curgea din izvorul vândut. A mers zi cu zi, căci știa că râul se varsă undeva în mare și credea că acolo pe malul mării îl așteaptă norocul cel mare, mărgăritarele.

Noul stăpân al fermei a început să lucreze așa cum lucrează toți gospodarii harnici. S'a pus să curățească izvorul ca să zidească deasupra lui un bazin să nu mai calce vitele prin el, etc. După ce curățise tot nămolul s'a pus obosit să se odihnească și privea cu drag apa curată ce ieșea din izvor. Deodată văzu în apă niște pietre lucitoare. Se sculă și le scoase pe toate. Ce va mai fi și arătarea asta? Pietre am mai văzut, dar ea și astea nu. Omul luă pietrele lucitoare, le duse acasă și în următoarea dimineață plecă la orașul Bombay cu două pietre la brâu. Când colo, intră la un bijutier englez și-i arătă o piatră. Vrei să o vinzi? întrebă englezul. — Da, voiesc. — Vino peste o oră și-ți voi spune cât pot să-ți dau pe ea. — Omul lăsă piatra acolo și plecă cu gândul să vină peste o oră să vadă ce va primi pe petricică. După o oră vine indianul. Ar fi bine să capăt harem plata de pe două zile ce pierd pe aici. Ei bine, zice englezul, eu pot să-ți dau pe piatra asta cinci sute de lire sterline, dacă însă voiești, poți încerca la alții să capeti mai mult pe ea. Bietul indian a rămas mut un timp. Cinci sute lire

sterline? Și făcând din cap că aprobă prețul, englezul scoase banii și i-a dat. Nu mai cumperi una? întrebă indianul. Ba da și mai multe dacă ai, răspunse englezul. Și dându-i și a doua piatră căpătă pe ea încă cinci sute lire. Indianul credea că englezul suferă de cap și se grăbi să iasă din oraș și apoi acasă. Ce va zice nevastă-sa, fiindcă ei nu i-a spus nimic. Ajuns acasă, a început să spună cum a câștigat una mie lire sterline. Soția însă credea altceva. Ea știa că englezii sunt oameni deștepți și nu dau banii pe fiece, necum pe niște pietre găsite într'un izvor lăsat de un om care a luat lumea în cap să afle mărgăritare. Se gândea biata femeie că omul sau a furat banii sau i-a găsit și nu voiește să spună adevărul. Când însă luară celelalte pietre și merseră tot la Bombay la același englez, văzu că în adevăr bărbatul ei aflase o comoară de mărgăritare în izvorul neingrijit și ajunseră la avere mare.

Despre fostul proprietar al izvorului se auzise doar, că ajungând la mare, în vreme ce căuta mărgăritare prin nisip lângă apa mării, un val de apă l-a apucat și i-a pus sfârșit zilelor.

Indianul plecat după perle, a murit fără să vadă una măcar și omul care a cumpărat ferma părăsită să-și câștige pâine cu lucrarea câmpului prin trudă zilnică, a găsit comoară de mărgăritare în izvorul neglijat. De câte ori n'a fost indianul la acest izvor și niciodată n'a zărit o perlă, deși gândul îi era tot la ele. Nici una n'a văzut.

Așa sunt unii creștini. Caută lucruri mari în alte locuri și aceleași lucruri le au lângă ei, dar nu le văd, nu le află, fiindcă gândul lor e dus departe la alte câmpii, la alte hotare. De aceea pierd ce au și în fine se pierd ei pe ei. Căci ce ar folosi omului dacă ar dobândi toată lumea, și și-ar pierde sufletul? Iată de ce trebuie să avem grije de ce ne-a dat Domnul.

Speranța e în tineret

Un Roman bătrân, care cugeta mult asupra viitorului patriei sale, visă odată că a văzut o mare armată romană trecând prin fața lui. În fruntea armatei, mergeau mulți oameni bătrâni, purtând o tabelă cu inscripția: „Noi am fost viteji”. „Da” își zise bătrânul, „însă aceștia deja sunt bătrâni și nu vor mai putea susține pe viitor Roma puternică”. Atunci trecu o mulțime de oameni tineri, având și ei o tabelă pe care scria: „Noi suntem viteji”. Bătrânul își zise: „Ei sunt

viteji, dar vor îmbrătăni curând. Nici pe ei nu se poate pune temelie viitorului”. După aceștia trecu o mulțime de copii strigând: „Noi vom fi viteji”. Auzind aceasta, inima bătrânului Roman se înveseli. Era mulțumit, căci acum speranța Romei e asigurată. Speranța Romei era în tineret.

Speranța întregii lumi e în tineret. Speranța bisericii lui Hristos e în tineretul creștin care se ridică. Dați mai multă atenție tineretului creștin care se ridică. Dați mai multă atenție tineretului din bisericile noastre, căci dacă viitorul păgânismului a fost tineretul, cu atât mai mult va fi mai asigurată lășărea Impărăției lui Dumnezeu dacă va fi dusă de oameni plini de vlagă și avânt. Frați bătrâni, fiți prietenii tineretului din biserică voastră. Aduceți-i la picioarele crucii și atunci veți vedea cum vor însufleți ei biserică întreagă pentru Mântuitorul lumii.

Omul liniștit

In Anglia se judeca un om, asupra căruia se aduceau grele învinuiri. Avocatul a dovedit vinovăția lui. Totuși el a rămas liniștit. Nimic nu-l tulbura. Judecătorul i-a măsurat o pedeapsă aspră. Cu toate acestea omul a rămas liniștit. Apoi scoase din buzunar iertarea regelui pe care a obținut-o printr'un mijloc oarecare. Acest fapt a fost motivul liniștii sale. Un păcătos mântuit poate spune ca Pavel. „Deci, fiindcă suntem socotii neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu”. Având asigurată iertarea lui Dumnezeu, purtăm în sufletul nostru liniște desăvârșită.

Misionarul și hoțul

Un misionar din Australia povestește întâmplarea cum a fost scăpat dela moarte. Intr'o zi a trebuit să plece singur pe un drum primejdios. A ajuns cu bine la locul unde a plecat, dar la întoarcere, un hoț, știind că are la el mulți bani, l-a pândit la un loc ca să-l jefuiască și să-lucidă. Era în timpul nopții. Misionarul, de dorul tovărășiei cu Dumnezeu, vorbea și se ruga cu voce tare. Trecând pe lângă locul unde îl aștepta hoțul, acesta auzindu-l vorbind, a crezut că sunt doi oameni și nu l-a atacat. Misionarul a scăpat astfel cu viață. Când de mult se adevărase cuvintele psalmistului: „Ferice de toți câți se încred în El” (Psalmul 2:12).